

ПОДЛО СУМЊИЧЕЊЕ У ПОСЛАНСТВО МУХАММЕДА – МИР НАД ЊИМ

شبهة ماكرة حول رسالة محمد صلى الله عليه وسلم

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: يوفانوفيتس ليوبيتسا

Подло сумњичење у посланство Мухаммеда – мир над њим

Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, је друштвени реформатор!?

Западни оријенталисти су уложили много труда у ширењу илузорног сумњичења из злобе према исламу и муслиманима, а ислам су истраживали кроз изреке њихових непријатеља. Они сматрају, као и они који их следе, и који су обманути речима оријенталиста, да Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, није ништа друго до друштвени реформатор који је видео неправду, тиранију и насиље. Он се дигао против неправде, тираније и насиља, а себи је приписивао посланство како би му

људи били покорни и следили његове наредбе, а клонили се његових забрана.

Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, је Божији посланик

Ми верујемо да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, тај који је поправио стања људи и упутио их на прави пут у свим животним питањима. Али све то не би могао да постигне да није Божији Посланик и не би могло ништа да га учини да позива у веру, осим тражење Божијег задовољства.

Демант лажи

Да има основе за оно што смутљивици и незналице кажу, нашли бисмо у биографији Мухаммеда, нека су Божији благослов и мир над њим, следеће:

Прво: Било који заговорник реформе, без сумње, својим позивањем увек се залаже за пут који води успеху. Он исто тако улаже труд да упозна оне које позива - како би био непристрасан према њима и како би поправио њихово стање - што је и циљ његовог позива. Он улаже свој труд како би их придобио у својим редовима, па шта је било њему, нека су Божији благослов и мир над њим, да усмерава своје непријатељство према идолима и киповима како би објаснио њихову ништавност и како би укорио све оне који их следе!? Тако је све појединце друштва изазвао против себе: насилника и оног над којим је насиље учињено, јаког и слабог.

Друго: Шта му је било па није одустао, када је видео плодове свог позива који је довео до мучења и убијања свих оних који га следе, њиховог протеривања у Абесинију, далеко од породица и далеко

од њихових имовина и домовине? Шта му је било па није одустао, а и он сам је био злостављан, псован, одбијан и протеран из свих племена у која се био упутио са својим позивом? Шта му је било па није одустао ако је желео реформу јер је видио да његов позив није постигао ништа више до распад племенског јединства, злостављање, протеривање и удаљавање једних од других? Шта му је било па није одустао а дошла му је група Курејшија нудећи му огромно богатство и власт чије наредбе неће да оспоравају, али под условом да одустане од омаловажавања вере и идола њихових очева и дедова? Шта му је било да одбије да поправи стање које је између њега и његовог народа, да одбије поглаварство и имовину, а да буде задовољан злостављањем, протеривањем и малтретирањем због једне ствари, а то је: да они обожавају само Узвишеног Бога и да народ престане с

обожавањем кипова. Ово његово јадно стање, као и његових следбеника, одвратило је неке људе од вере, из страха да и њих не задеси оно што је друге задесило. Узвишени Бог у Кур'ану говори о овоме:

„Они говоре: 'Ако с тобом будемо прави пут следили, бићемо брзо из родног краја протерани.'“ (Кур'ан, 28:57)

Треће: Ако је желео само реформу стања у којем се налазио његов народ, шта је то значило њему и следбеницима Књиге (Библије)? Шта он има са јеврејима и хришћанима? Чему онда ове мисаоне кампање и дуги разговори и чему ово користи у покушају реформе друштвеног и моралног стања Арапа?

Четврто: А сада, хајде да мало застанемо код онога што у основи

противречи овој измишљотини. Ово је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, који побеђује, који остварује оно што жели, чему онда ова велика стега око обављања пет дневних намаза (молитви) и прања одређених делова тела за сваки намаз, а све то у пустињској земљи којој недостаје вода!? Какве везе све ово има с покушајем реформе друштвеног стања?

А пост... Какве везе с тим има наредба о посту једног целог месеца сваке године? Да ли је то само ради друштвене реформе? Како, кад он одређује да онај ко намерно не пости рамазан, сматрајући да то није обавеза, постаје неверник и излази из вере?!

Чему онда ходочашће, а он га је учинио једним од исламских темеља за онога ко је у могућности? Зашто онда, подстицање на купање сваког петка, затим након сваке нечистоће, сваког бајрама, а

све то у пустињском окружењу којем недостаје вода? Какве ово везе има с покушајем друштвене реформе? Зар ове стеге нису сметња и препрека људима у очима сваког паметног човека који одговара на његов позив? Зар тврдња смутљиваца и неверника није само покушај друштвене реформе ?

Затим, због чега ова строгост и непрестано подстицање на обављање намаза, добровољни пост и повећано вршење добрих дела?

Какве ово везе има с реформом друштвеног стања!?

Пето: На крају, ми смутљивцима одговарамо: Веровање муслимана у Посланика који је послан од његовог Господара није без основа. Напротив муслиман верује у посланство Мухаммеда, нека су Божији благослов и

мир над њим, које се темељи на јасним, неоспорним и јаким доказима, а они су темељи веровања. Нема никаквог добра у веровању за онога који не зна зашто верује, који не зна да је истинито оно што је од Узвишеног Бога објављено Мухаммеду, нека су Божији благослов и мир над њим.

Узвишени Бог је казао:

„Зар је онај који зна да је Истина оно што ти се објављује од Господара твога као онај који је слеп? А поуку само разумом обдарени примају.“
(Кур'ан, 13:19)

Закључак

Постоје западни оријенталисти, смутљивци и они који сами себе обмањују, који шире гласине о томе да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, друштвени реформатор.

Муслиман верује да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, извршио највећу друштвену реформу, али се он тиме није прсио јер је он Божији Посланик.

Да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, желео само друштвену реформу, не би непријатељски поступао према нечему што је највредније код људи - вера њихових очева и дедова. Против њега борили су се и насилник и онај над којим је неправда учињена, јаки и слаби. Одустао би након што је злостављање његових следбеника досегло највиши степен, када су они остављали своје породице и имовине. Неки од њих су злостављани, неки убијани, а у исто време понуђено му је поглаварство и огромно богатство, што је он одбио, јер од људи није тражио ништа друго осим да обожавају Једног Јединог Узвишеног Бога.

А да је усмерио своју пажњу ка једном циљу и да је оставио по страни следбенике Књиге, поштедео би себе потешкоћа.

Покушао би људима да олакша у покорности према Њему, не би их оптеретио тешким стварима као што су молитва, абдест, купање сваког петка и након сваког полног односа, пост, ходочашће, обављање ноћних молитви и других врста обожавања, а посебно би олакшао оним који се налазе у пустињском окружењу.

Веровање муслимана да је Мухаммед, нека су Божији благослов и мир над њим, Божији посланик темељи се на чврстим доказима, а Узвишени Бог потпомогао је Свога Посланика, нека су Божији благослов и мир над њим, јасним доказима и чудима.

